

Brännkyrka bladet

Information från Brännkyrka församling
Svenska kyrkan • november 2014

FOTO: HÅKAN FLANK

Väldigt varmt välkommen!

Uppmaningen kommer från ungdomarna som brukar ses på onsdagskvällar i Grottan – lokalen i Vårfrukyrkans källare. Här har de hittat en mysig gemenskap utan krav och måsten, ett ställe där man kan vara sig själv. Gemenskapen är också en plats att växa och få ta eget ansvar i församlingens ungdomsarbete.

Sid 3

Hon siktar mot hela världen

Theres hade hunnit pröva på mycket innan hon bestämde sig. Hon hade flyttat och rest, studerat och arbetat både hemma och utomlands. I Brännkyrka är hon nu kyrkvård, och så pluggar hon till präst. Det yrkesvalet var inte ett val utan en kallelse. Och Theres siktar långt – mot hela världen som arbetsfält.

Porträttet Sid 7

Hjälp till att stödja på plats i Rumänien

En andra-chansen-skola för barn och unga vuxna som inte fått gå i vanlig skola, vatten och sanitet och ett mål mat om dagen till skolelever är en del av innehållet i ett projekt till stöd för romer som lever i utsatthet i Rumänien. Våra kollektorer i onsdagens kvällsmässa i Vårfrukyrkan går till det här projektet via Svenska kyrkans internationella arbete.

Sid 8

Gud blir bara större och större

Vi bär alla en längtan efter Någon som är större. Så formulerar Anders sin och mångas relation till Gud. För honom är Gud den som alltid ser och hör och vill vårt bästa – även när vi själva tvivlar och säger emot.

Jag och Gud Sid 8

Fullt ös på öppna förskolan

Frågan är vem som har mest kul, mamma, pappa eller barn. Så är stämningen i församlingens öppna förskola där föräldralediga mammor och pappor och deras barn får träffas och leka och prata ihop. Två gånger i veckan i vardera kyrkan är det öppet. Det

är uppskattade förmiddagar i barnvänlig miljö som tål de vildaste lekar. De vuxna kan samtidigt knyta nya kontakter och prata om stort och smått som är gemensamt för småbarnsföräldrar – och om mycket annat också.

Sid 4–5

De svåraste valen handlar om livet självt.

Ledaren Sid 2

Ledaren

Supervalår

Jag har fått lära mig ett nytt ord i år, Supervalår. Det hade jag inte hört för-rän det började talas om att det var ett sådant i år. Supervalår; ett år då man får göra sin röst hörd två gånger och inte bara en som ett vanligt valår. Först EU-valet och sedan det vanliga riksdagsvalet. Så i år har vi fått försöka ta ställning till vad som är viktigt för oss, inte bara en gång utan två.

Vilka frågor spelar roll för mig? Vilka värderingar tycker jag ska styra besluten, här hemma och ute i världen? Vilka personer eller politiska grupper kan bäst representera mina tankar om detta?

Säkert var det en och annan som tyckte att det har varit svårt att sätta sig in i vad de olika valen handlade om och lika svårt var det att veta vad de olika grupperna ville driva för frågor. Och förresten, spelar det egentligen någon roll vad man röstar på eller om man ens röstar alls?

Supervalår; är det ett år när vi får chansen att vara med och påverka vår egen framtid två gånger på samma år, eller ett år när vi känner oss vilsna två gånger istället för en?

Och handen på hjärtat, vad är väl ett supervalår jämfört med det vanliga livet här och nu, när vi måste välja alla möjliga saker? Vi väljer leverantör av telefoni och datatjänster, försäkringsbolag, vilken affär vi ska handla i och vilken bank som vi öppnar konto hos. Faktum är att vi fattar beslut som påverkar oss mer eller mindre hela tiden. Ibland går det av bara farten, ibland känns det jobbigt och kräver en del av oss. Man måste ju sätta sig in i vad valen leder till.

Så finns det val som inte går att göra utan noggranna överväganden, sådana val som handlar om livet självt. Vågar vi flytta ihop? Vill vi ha barn? Ska vi gå skilda vägar? Vad finns det för skolor till våra barn och äldreomsorg till våra anhöriga? Byta arbete? När vi står inför den här typen av frågor kan vi börja tala om supervalår!

Själv har jag valt och fått möjlighet att för en tid lämna över kyrkoherdeuppgifterna till Anders Roos, min vikarie. Under läsåret 2014/2015 kommer jag att arbeta som vanlig präst i vår församling och Anders tar över helhetsansvaret.

Jag kommer att arbeta mindre det här året än jag brukar och hoppas få tid till lite fler saker i livet än att bara arbeta. Men jag kommer framförallt att få syssla med alla de sakerna som för nästan 25 år sedan, var skälet till att jag ville bli präst; gudstjänster av alla slag, konfirmander och själavård. Och när jag kommer tillbaka till kyrkoherdeuppgifterna den 1 juni 2015 så har jag församlingssysslorna levande i mig på nytt. En supermöjlighet på allt sätt. Ett supervalår helt enkelt.

Eva Abragi
en alldeles vanlig präst

*Hela vägen går han med mig,
vad kan jag väl önska mer?
Kan jag tvivla på hans godhet
när jag här hans ledning ser?
Himmelsk frid, gudomlig trygghet,
uti honom har min själ,
ty jag vet, vad än mig möter,
gör dock Jesus allting väl.
ty jag vet, vad än mig möter,
gör dock Jesus allting väl.*

(Sv Ps 252:1)

Inhoppad herde gläder sig åt gästspelet

När Anders Roos i maj i år gick i pension efter 21 år som kyrkoherde i Sollentuna församling, så längtade han inte direkt efter vila och lugn och ro. Turligt för honom öppnade sig möjligheten att vikariera som kyrkoherde här i Brännkyrka en tid.

– Jag upplever det som en Guds gåva att jag får fortsätta ett tag till, säger han. Jag tycker att församlingsarbete är fantastiskt roligt!

Anders är bördig från Skåne och började sin prästbana där som församlingspräst, prästvigd 1977. Men ganska snabbt lockade utlandet. Övervakningsuppdrag i Sinai för FN -78 och tre år på Svenska Teologiska Institutet i Jerusalem hör till Anders erfarenheter.

Före alla åren i Sollentuna arbetade han också på Svenska kyrkans nationella nivå med gudstjänst-, evangelisations- och organisationsfrågor. Bland annat.

Kul att utforska något nytt

Han går nu med liv och lust in i att lära känna en ny församling, ”på andra sidan stan”. Sollentuna är fortfarande hans bostadsort och där är han hemtam.

– Det är jättekul att få se en helt annan del av stiftet än den jag känner utan och innan, säger han. Här finns mycket intressant byg-

FOTO: J. NORDEMAR

dehistoria och en stark hembygdskänsla. Jag gillar verkligen att få byta miljö och utforska något nytt.

Vad gillar han allra bäst med att vara präst?

– Jag tycker att det är fantastiskt roligt att ha gudstjänst!

Anders skrattar och ser verkligen ut att tänka på ett av livets största glädjeämnen. Framöver får vi möta honom lite nu och då i församlingens gudstjänster, så passa på!

Vill inspirera

Ett par veckor om året försvinner Anders från församlingsvardagen. Han är nämligen med i Kyrkomötet sedan 2002. Kyrkomötet är Svenska kyrkans närmaste motsvarighet till en ”riksdag” och här

läggs alla övergripande strategiska ställningstaganden för samfundet fast. Förutom att vara ledamot av Kyrkomötet är Anders också ordförande i kyrkorättsutskottet.

Och intresset för utlandet har han kvar. Ett annat förtroendeuppdrag är som ledamot i rådet för Svenska kyrkan i utlandet.

Som tillfällig herde i Brännkyrka uttrycker han denna ambition:

– Jag vill försöka inspirera personal, förtroendevalda och ideella att känna glädje, tillförsikt och hopp i sina uppgifter. Låt oss se möjligheterna, låt oss våga!

Kari Malmström

SVENSKA
KYRKAN
Brännkyrka
församling

POSTADRESS

Box 64, 125 22 Älvsjö
TELEFON 08-447 11 00 vx
TELEFONID må-fr 9.00–15.00
E-POST: brannkyrka.info@svenskakyrkan.se
WEBBPLATS www.brannkyrka.org

VIK KYRKOHERDE Anders Roos
447 11 13

VIK ADMINISTRATIV CHEF
Bo Wetterström 447 11 12

BESÖKSADRESSER

BRÄNNKYRKA KYRKA OCH FÖRSAMLINGSEXPEDITION
Götalandsv. 189–191, Älvsjö
BESÖKSTID må–fr 9.00–15.00
FAX 08-86 09 22
VAKTMÄSTERI 447 11 40
HUSMOR 447 11 19

VÅRFRUKYRKAN MED FÖRSAMLINGSLOKALER
Fruängens kyrkogata 1–7
FAX 08-88 12 20

PRÄSTER

Eva Abragi 447 11 13
Hampus Frid 447 11 94
Ann-Christine Janson
447 11 30
Jean-Luc Martin 447 11 11
Kerstin Millevik Lyktberg
föräldraledig
Katia Postol 447 11 41
Cecilia Thunberg 447 11 42

DIAKONER

Eva Lundström 447 11 25
Éva Szabó Westerlund
447 11 39
Jennyfer Trinder 447 11 16
Ingeborg Wandt 447 11 28

MUSIKER

Minna Heimo 447 11 06
Robert Zelizi 447 11 17
Lillemor Zielinski 447 11 35

PEDAGOGER

Ingemar Cederlund 447 11 23
Susanne Ahlsén Lindman
447 11 31
Lovisa Oscarson 447 11 05
Michael Turner 447 11 44

INFORMATÖR

Kari Malmström 447 11 09

e-post: fornamn.efternamn@svenskakyrkan.se

Skaffa en egen skyddsängel!

Brännkyrka församlings änglareflex finns att köpa i våra kyrkor och övriga lokaler för 10 kronor. Nu har vi sålt den i drygt tio år och över 25 000 änglar har hittills spritts ut och lyst upp i vintermörkret. Försäljningsintäkten går oavkortat till Stockholms stadsmision. (www.stadsmisionen.se)

Svenska kyrkan
BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

Reportaget

Det är mysigt och varmt i GR8N...

När det regnar och ruskar utanför är det extra skönt att slinka in genom den undan-gömda dörren några trappsteg ner bakom Vårfrukyrkan i Fruängen. Här är det ungdomsöppet varje onsdagskväll.

– Här får vi göra pretty much vad vi vill, men det är gemenskapen som är bäst, säger Emma, en av stammisarna.

När Fruängens kyrkcentrum byggdes i början av 1960-talet så var hela källaren full av förrådsutrymmen. Gradvis har rummen tagits i bruk för verksamhet, framför allt har ungdomsverksamheten i församlingen slagit ner sina bopålar här. Olika generationers ungdomsgrupper har stått för inredandet.

Onsdagskvällar är här öppet hus för ungdomar som går i årskurs 7 och uppåt. I inbjudan på webben och på affischer är källarvåningen benämnd som GR8N. Det är en rebus. GR+8+N är lika med Gr+åtta+n är lika med Grottan.

Mycket meck i köket

I Grottan är det mysigt och ombonat med dämpad belysning och fladdrande levande ljus i ljuslyktorna.

I köksdelen står församlingspedagogen Miche Turner och brygger Earl Grey-te i den stora kannan och diakon Jennyfer Trinder dukar fram ingredienser till "kyrkmackorna" – polarbröd och ost.

En efter en droppar ung-

FOTO: MICHE TURNER

domarna in, de flesta med en matlåda i högsta hugg. Sedan blir det diskussion om bästa tesorten, påfyllning med mackor och, eftersom sötsuget är stort, en köksraid som slutar med ett gäng skålar med chokladpudding med vaniljsås och skivade bananer.

– Vaniljsåsen blev lite tunn.

Det blev nog för mycket mjölk i.

– Eller så var det för lite pulver...

Sedan blir det biljardturnering och snacket studsar hit och dit precis som biljardbollarna. Mellan dåliga skämt, vänskapliga tråkningar och synpunkter på baccantandkräm slingrar sig även ett mer allvarligt samtal fram. Rätt som det är får Jennyfer frågan:

– Hur blir man diakon?

Jennyfer och Miche får berättat vad som krävs för de olika kyrkliga yrkesutbildningarna.

– Hur mycket tjänar man? blir den naturliga följdfrågan och även den kan Jennyfer och Miche svara på, i alla fall i allmänna termer.

Man blir fast

Klockan sju stänger Grottan tillfälligt och alla tassar upp till kvällsmässan i Vårfrukyrkan.

– Församlingen kommer att börja ta upp kollekt vid kvällsmässan, berättar Miche.

– Pengarna ska gå till ett socialt center främst för romer i byn Roman i regionen Moldova. Jag föreslår att pengarna vi får in i vår svärburk går dit också.

Det har ingen någonting emot och kollektkorgen får ett tillskott på hela elva kronor.

Efter mässan är det dags för mer te.

– Jag och Jennyfer är teologer, vitsar Miche från köket och får ett samfällt stön till svar.

Brännkyrkladet sätter sig ner en stund med Isa, Emma, Daniel och Robert. Gemensamt för alla fyra är att de kom in i församlingen via konfirmationen för två eller tre år sedan. Det var deras egna, personliga beslut att konfirmeras trots att de inte riktigt visste vad det innebar när de började i sina konfirmandgrupper.

– Sen blev man fast! konstaterar Isa och de andra nickar instämmande.

Att "bli fast" har inneburit ledaruppdrag i pågående konfirmandgrupper och ledarutbildning

i flera steg. Nästa höst hägrar en resa till Indien som en del av den fördjupade ledarutbildningen.

Att få ta ansvar och ges möjlighet att växa är viktiga drivkrafter.

– När jag konfirmerades hade vi inga ledare och nu vill jag ge konfirmanderna det som vi inte fick. Jag tycker det är fantastiskt roligt att få vara med och påverka, säger Emma med eftertryck.

Gemenskap utan krav

Onsdagskvällarna blir delvis en plats för planering och koordinering. Är allt klart inför kyrkLAN:et? Hur blir det med laguppställningen och träningen inför Midnattsvolleybollen den 22 november, ett av de stora

evenemangen inom Svenska kyrkans ungas Stockholmsdistrikt? Jo, det blir nog ett lag, och en träningstid är visst inbokad.

– Nice att Hampus kommer med. Vi behöver en präst!

Isa kurar in sig lite djupare i soffhörnet som en påminnelse om att onsdagskvällarna framför allt handlar om gemenskap utan krav eller måsten.

– Det är mysigt att hänga med alla här, säger hon.

– Det är glad stämning och man känner sig alltid välkommen, tillägger Robert och Daniel kompletterar:

– Väldigt varmt välkommen!

Maria Holmerin Nord

frilansjournalist

Blev det inte av?

Det är aldrig försent för dop

FOTO: MACNUS ARONSON

Det är viktigt för oss att alla som vill ska kunna döpa sig eller sina barn. Det finns inga rätt eller fel – det enda som behövs är att man vill! Och – om det finns flera vårdnadshavare till ett barn – att man är överens om att låta döpa det. Inget annat spelar någon roll.

Vi inbjuder därför till dopfester. De går till så att vi firar en gemensam dopgudstjänst för alla som döps den dagen, och församlingen ordnar med och bjuder på kaffet efteråt. Vi vill göra det enkelt och kravlöst för alla som vill att dopet antligen ska bli av!

Nästa tillfälle är **söndag 7 december klockan 13.00** i Brännkyrka kyrka. Kontakta vår bokning, 4471108 eller 4471110 så berättar vi mer!

Lego och duplo efterlyses!

Jesus i Legostad

Nu till advent har vi i Brännkyrka församling startat ett projekt: vi ska bygga en julkrubba i Lego/Duplo till Vårfrukyrkan! Byggandet pågår för fullt i olika grupper, både bland barn och vuxna. Tanken är att fantasilustan och kreativiteten i hela vår församling ska få sig ett konkret uttryck i vår kyrka, och där resultatet ska finnas att beskåda för alla.

Projektet kommer att fortlöpa under november och vi tar gladeligen emot gåvor i form av Lego/Duplo.

Har du Lego/Duplo att skänka till projektet hör av dig till präst Hampus Frid, telefon: 08-447 11 94, epost: hampus.frid@svenskakyrkan.se

Hampus Frid

FAMILJERÅDGIVNINGEN HAR LEDIGA TIDER

Känner du behov av att diskutera relationsfrågor? Församlingens familjerådgivare har lediga tider för par eller enskilda.

Första besöket är avgiftsfritt. Därefter 250 kronor/besök för par, 100 kronor/besök för enskild (viss möjlighet till avgiftsreduktion finns om ekonomin är ansträngd). Mottagning både på Götalandsvägen och på Fruängens kyrkogata. Ring eller maila! 08-447 11 45 eller familjeradgivning.brannkyrka@svenskakyrkan.se

Reportaget

Trygg gemenskap

Församlingens öppna förskola slår upp dörrarna två förmiddagar i veckan i båda kyrkorna. Många hittar hit. Här möts pappor, mammor, barn i varierande åldrar – och en och annan mormor också. Öppna förskolans huvudsakliga målgrupp är föräldralediga och deras barn. En grupp som både vill ha och behöver sammanhang att höra till – och söker dem. "Fullt ös!" – så kan man sammanfatta höstens terminsstart.

"Vet du vad? De har öppnat öppen förskola i kyrkan i Fruängen och det är jättebra!". Så sa en kompis till Maria tidigare i höstas. Maria bor i Västertorp, tunnelbanan går på nolltid. Maria och sonen Milo testade, och trivs. När Milo erövrar världen bland ladugårdsdjur, gåvagnar, husgeråd, pryttlar och ting – så kan hans mamma i likhet med andra föräldrar slappna av en stund. Det är en av poängerna med kyrkans öppna förskola. Gemenskap för liten och stor, i en trygg miljö.

Här möts man över alla gränser. Och det är alldeles uppenbart att vuxna är minst lika leksugna som barn.

– Det är fullt ös här, säger en pappa glatt.

Många spontana samtal uppstår mellan de vuxna, om barn men också om annat. Föräldraledig eller ej så har man ofta en yrkesidentitet också – och det kan vara nog så skönt

att få utbyta den sortens snack också. Eller finna andra gemensamma "vuxenintressen" och bubbla en stund om dem.

Från församlingen finns här alltid en pedagog på plats, och oftast en präst. Man deltar i samtal, byter kaffetermos när den gamla tagit slut, tar tacksamt emot nalle efter nalle från en energisk ettåring (som just då tycker att man behöver många nallar!) – finns kort och gott där man behövs för stunden.

att få utbyta den sortens snack också. Eller finna andra gemensamma "vuxenintressen" och bubbla en stund om dem.

Dockteater och sångstund

En av dagarna när Brännkyrkabladet är på besök i Brännkyrka spelar unge Leonell dockteater för en intresserad publik. Först handlar det om ugglan och spindeln, sedan om kungen och polisen. Fantasin har ingen gräns, nya scener spelas hela tiden. Publikens byts ut under pjäsens gång, här passerar flera av de äldre barnen, liksom pedagogen Lovisa och prästen Katia. Mamma Angelica, som suttit och pratat med andra mammor i rummet intill, blir högljutt ombedd att också komma. Ett helt gäng sitter där i soffan och följer dockdramat.

Vid tio är det sångstund – alltid lika uppskattat.

– Nu är det dags att sjunga! Är ni redo?

Lovisa försöker fånga allas intresse. Några av barnen har just nu uppmärksamheten någon helt annanstans. Här finns ju så många spännande saker att plocka med, smaka på och utforska.

– Men ni måste vara med, jag kan inte sångerna utan er hjälp, säger Lovisa vädjande.

Och så är alla med i ringen. Klart att man kommer när man behövs!

En namnsång till ackompanjemang av en trumma som skickas runt mellan barnen inleder sångstunden i båda kyrkorna. Alla nämns vid namn, och blir sedda. Här dyker upp nya ansikten nästan varje vecka, men man blir snabbt en del av gemenskapen.

"Prästens lilla kråka" blir en animerad historia. När man slinker ner i diket är det verkligen just – fullt ös...

Och så är det krokodilen i bilen: "... men bilen var för trång, och svansen var för lång, så den fick åka på ett litet flak där bak – tja, tja, tja!":

Det är helt enkelt väldigt roligt.

Sångstunden avslutas med ljusständning och "Gud som haver", och i den trygga känslan landar alla. Femton sekunder senare har de farit iväg i olika riktningar igen. Eftersom miljön är i hög grad barnvänlig går det att släppa fältet ganska fritt. Här finns inga dörrar man kan klämma sig i, inga up-

Välkommen till söndagsskola i Brännkyrka!

I Brännkyrka församlingshem erbjuder vi söndagsskola för barn under gudstjänsttid på söndagar. Vi samlas i Gabrielsalen, församlingshemmets nedervåning, en liten stund före klockan elva, så att de föräldrar som vill ska kunna fira gudstjänst under tiden barnen är i söndagsskolan.

Barnen arbetar med ett väl beprövat pedagogiskt spännande material som heter Skatten. Här ges möjlig-

het att skapa och utforska de bibliska berättelserna på ett lekfullt öppet sätt tillsammans med andra barn och vuxna ledare. Kontaktperson Julia Andersson 0738-117439.

En gång i månaden är vi i kyrkan och firar Mässa med små och stora, en gudstjänst på barnens villkor, där deras tankar, kreativitet och perspektiv tas tillvara.

Katia Postol

för liten som stor

penbart livsfarliga grejer som kan välta eller ramla ner. Man kan leka och rasa av sig – eller somna i största frid och ro på en lämpligt stor kudde...

Mysig stämning

Melina har hittat till Brännkyrka och är här med minstingen Isabella och äldre sonen Alessio.

– Det här är första gången han är med, annars går han på förskola. Jag funderar på att byta tider för honom så att vi kan komma hit regelbundet, säger Melina. Jag gillar stämningen här, det är så mysigt. Jag känner en värme, och jag behöver lära känna nytt folk.

Idag är också mormor Sonja med.

– Det är jättehärlig sammanhållning här och fin stämning, säger hon. Hit kommer jag nog att hänga med så fort jag kan. Kan jag trixa lite med jobbet så...! Det är gott att se hur alla kan få prata av sig, dela tips och råd, byta erfarenheter. För det kan man behöva som förälder!

Agneta är här med lilleman Alfred och tvååring Edwin.

– Vi kommer hit delvis för att det är den närmaste

FOTO: HÅKAN FLANK

öppna förskolan för oss, och det är verkligen bra, lugnt, trevliga lokaler och tillrättatlagd för barn. Vi vet att kyrkan brukar ha den här sortens verksamhet, så vi sökte på nätet och hittade hit. Vi kommer säkert att fortsätta med andra aktiviteter, som musikleken för förskolebarn, när barnen blir äldre, säger Agneta.

Nya vänner finner varandra

När Brännkyrkabladet hälsar på i Vårfrukyrkan är det liv i luckan.

– Tjena! säger en pappa till en annan.

– Tja! blir svaret.

Och möjligen en fundering kring om man ska göra ett gemensamt besök på någon parklek framåt eftermiddagen.

Öppna förskolan drar till sig såväl kompisar som upp-täcker den tillsammans, som sådana som inte känner någon alls i det här sammanhanget. Ganska snabbt uppstår nya kontakter och nya vänner finner varandra.

När pedagogen Susanne ska dra igång Vårfrukyrkans sångstund frågar en mamma oroligt ifall man ska gå iväg ifall ens barn inte är med på noterna, så att man inte stör? Susanne lugnar: såklart, om det blir väldigt rörigt så kan man ju ta en liten paus – men självklart är det bara att komma tillbaka sedan!

Det här med att lämna trumman vidare i namnsången är ingen självklarhet för den som är sisådär året gammal. Trumman kan vara så kul att man vill behålla den för sig själv en liten extra stund... Det är ofrånkomligt att ett eller annat ledset och missnöjt ljud uppstår när så många ska göra något gemensamt.

Men de kvillrande skratt som höjs mot taket i de klassiska rörelsesånger som fascinerat generationer barn ekar så mycket högre. Sångerna håller. "Imse vimse spindel" är en evergreen, och "Bä, bä, vita lamm" i upprockad version drar ner det jubel den förtjänar.

En och annan yngre utbrytare ur sångstunden finns såklart, så lite dockvagnsrull och viktigt byggnadsarbete eller kokkonst i de barnanpassade miljöerna ackompanjerar i bakgrunden.

Öppen för alla

Olle och Lisen är här med pappa Mattias.

– Vi fick hem ett blad om församlingens öppna förskola och blev nyfikna, berättar Mattias. Jag tycker att det är bra lokaler och bra saker att leka med. Med Olle går vi regelbundet och vill Lisen följa med så är det ju kul – och det vill hon gärna.

Mattias tror att det finns en och annan som "skräms" av att det är kyrkan. Själv var han med barnen på "Mässa med små och stora" i Vårfrukyrkan nyligen.

– Det var många år sedan som jag var på en gudstjänst, konstaterar han. Men det var roligt!

David och Erika är pappa och mamma och här båda två, tillsammans med Ruben, yngste sonen. De bor på söder, gillar kyrkan, och deltar också på öppen förskola i sin hemförsamling. De är glada över vad de funnit i Fruängen, och tänker fortsätta att komma hit.

Församlingens öppna förskola är öppen för alla. Det är bara att komma. För den vuxne som behöver det finns möjlighet till samtal också om det som kan kännas svårt. Och för alla mellan noll och hundra erbjuds varje vecka chansen att falla ihop i skrattkramp över spindlar, krokodiler, grodor och annat.

"... men bilen var för trång, och svansen var för lång, så den fick åka på ett litet flak där bak – tja, tja, tja!"

Det är helt enkelt väldigt roligt. Välkomna!

Kari Malmström

ÖPPETTIDER:

Vårfrukyrkan, Evasalen

Fruängens kyrkogata 7, en trappa ner
onsdagar och fredagar 09.00–12.00

Brännkyrka församlingshem, Gabrielsalen

Götalandsvägen 191, ingång från baksidan
torsdagar och fredagar 09.00–12.00

Anknytning och Positivt samspel

Föreläsning med psykologen Jenny Klefbom

Måndag 17 november 18.30 Salomosalen,

Brännkyrka församlingshem, Götalandsvägen 189.

Enkelt fika från 18.00.

Jenny inleder med att diskutera anknytningsbegreppet ur olika perspektiv; vad är anknytning egentligen? Hur

kan man skapa bra förutsättningar för anknytning, och vilka beteenden kan tyda på brister i förmågan? Föreläsningen kommer också att beröra andra aspekter av samspel och relationer i familjen, som hur man grundlägger en god självkänsla hos barn, och hur man hanterar och förebygger konflikter mellan syskon.

Jenny Klefbom är psykolog med mångårig erfarenhet av arbete med barn, unga och föräldrar inom verksamheter som skola, psykiatri, habilitering och socialtjänst. Jenny har också skrivit böcker, arbetar med uppdrag från Psykologförbundet och medverkar regelbundet i media.

Kalendarium

Det händer...

Brännkyrka kyrka med församlingslokaler
Götalandsvägen 189-193, Älvsjö

Högmässa

Söndagar 11.00

Mässa med små och stora

Cirka en söndag/månad 11.00

Öppen kyrkaBrännkyrka kyrka är öppen
09.00-16.00 alla dagar.

Vårfrukyrkan med församlingslokaler
Früängens kyrkogata 1-7, Früängen

Mässa

Söndagar 18.00

Mässa med små och stora

Cirka en onsdag/månad 17.00

Kvällsmässa

Onsdagar 19.00

Sinnesromässa

Sista onsdagen/månad 19.00

Öppen kyrkaVårfrukyrkan är öppen
vardagar 09.00-16.00.**Café Kyrktorget**

Öppet onsdagar 10.30-15.00.

Sopplunch 30:-

Onsdagar 12.30

Lunchmusik

Onsdagar jämna veckor 12.00

Lunchmässa

Onsdagar ojämna veckor 12.00

Fredsgruppens arbetsträff

Onsdagar 13.00-14.00

QigongTorsdagar 09.00 *Terminsavgift 600:-***Fredsgruppens loppis**öppet torsdag, fredag, lördag
11.00-14.00.**Kyrktorgscafé**Torsdagar jämna veckor
13.00-15.00.

För aktuellt veckoprogram se
Stockholms stifts samlade annons
i DN/SvD fredagar samt vecko-an-
nonsering i "Mitt i Söderort"
tis dagar. Du kan också besöka
www.brannkyrka.org

Presenter eller julklappar – nya varor i församlingens Fairtradeskåp

Att handla Fairtrademärkt är att bidra till schysta arbetsvillkor och hållbar försörjning. Församlingen vill att fler ska upptäcka alla produkter som finns. Halsband, örhängen, armband, instrument, leksaker, choklad, tvål och badsalt – vi har massor av nyheter till försäljning. Säkra julklapparna redan nu innan lagret tar slut! Alla varor säljs till vårt inköpspris.

Församlingen har två montrar med Fairtrade-varor i Brännkyrka församlingshem, Götalands-

vägen 191. Dels i receptionen, dels i anslutning till Gabrielsalen, ingång på baksidan av församlingshemmet. Öppettider: Receptionen vardagar 09.00-15.00, Gabrielsalen i samband med barn- och familjeverksamheten.

Miche Turner

DETTA ÄR FAIRTRADE

Fairtrade är en oberoende produktmärkning som skapar förutsättningar för odlare och anställda att förbättra sina arbets- och levandsvillkor. När du som konsument väljer Fairtrade-märkta produkter bidrar du till att odlare och anställda får förbättrade ekonomiska villkor, genom kriterier för högre löner och ett minimipris som överstiger produktionskostnaden. Detta, tillsammans med långsiktiga handelsavtal, ger trygghet för alla dem som inte har så stora marginaler att leva på. Utöver den högre betalningen får odlarna också en extra premie. Den används till att utveckla lokalsamhället socialt och ekonomiskt. *För mer information se fairtrade.se*

I korthet

Församlingen stödjer Läkare utan gränser i kampen mot Ebolasmittan

Ebolasmittan hotar stora delar västra Afrika. Flera tusen människor är redan smittade och många fler lever med hotet om smitta varje dag. Det fordras stora resurser för att möta detta hot så att det inte sprider sig till andra delar av världen.

Läkare utan gränser gör ett heroiskt arbete i området. Brännkyrka församling har beslutat att stödja deras arbete med 20 000 kronor av de medel som är avsatta i budgeten för biståndsarbete. Pengarna skickades i oktober månad.

Anders Roos

Missa inte **höstbasaren** som anordnas av föreningen Brännkyrka fredsgrupp. Lördag 22 november 11.00-14.00 i Brännkyrka församlingshem.

Kaffeservering med hembakt bröd, lotterier samt försäljning av alla möjliga donerade saker. Fredsgruppen stödjer barnhem, skolor och soppkök i bland annat Thailand, Kenya, Lettland,

Sydafrika. Inga mellanhänder, alla intäkter går till hjälparbete.

Har du något att skänka till basaren? *Fredsgruppen tar tacksamt emot saker till försäljning. Nytt eller gammalt – men helt! Leksaker, julpynt, kläder, husgeråd, skivor, spel, pussel – allt är av intresse. OBS! Ej möbler. Inlämnas till Fredsgruppens loppis i Vårfrukyrkan, öppet torsdag, fredag, lördag 11.00-14.00.*

På nya jobb

Jobbet passar för Ingeborg – och hon för det

Den första september började diakon Ingeborg Wandt arbeta i Brännkyrka församling. Som diakon har man ett brett verksamhetsfält, men till de uppgifter som Ingeborg fått särskilt ansvar för hör Volontärbanken. Att arbeta med ideella medarbetare har hon stor erfarenhet av. Det är hennes fasta övertygelse att en församling kan växa och bli än mer levande med många engagerade volontärer.

Ingeborg är en glad 51-åring som med tjänstetillträdet här verkligen vänt blad i livet. Hon beskriver det som att hon "vuxit upp i och levt i Småland i hela sitt liv" – men det är inte riktigt sant. Hon är missionärsbarn och bodde i Tanzania tills hon var fyra år.

Men sedan blev det helt klart Växjötrakten. Hon medger att det svenska klimatet alltid varit en viss prövning...

Varierad yrkesbana

Ingeborg diakonvigdes 2003 och har jobbat som diakon i Ljungby, bland annat inom sjukhuskyrkan i sju år, och i Växjö, där en av uppgifterna var att tillsammans med kommunen driva ett ungdomscafé. Hon är fritidspedagog i botten och har före diakonvigningen en varierad yrkesbana bakom sig,

FOTO: HÅKAN FLANK

inom omsorg, skola, kyrka och dessutom en period som egenföretagare där hästar, turridning, handikappidning och utbildning av hästfolk var bärande element.

Nu är de småländska bopålarerna uppdragna. Ingeborg och hennes man valde storstaden; de vuxna barnen sa till sin mamma att flytta om hon nu ville det, "för då behöver inte vi få dåligt samvete om vi flyttar från dig!".

– Jag trivs bra här och känner mig välkommen, säger Ingeborg. Jag har träffat många trevliga människor, både bland medarbetare och "kyrkfolk". Jag är jätteglad för det här uppdraget, känner att det passar mig och att jag passar för det.

Att se ideella krafter som en resurs är en av hennes ledstjärnor.

– Min erfarenhet är att vi kan vidga vyerna, ta emot nya intryck. Andra ser utifrån behov som vi som anställda kanske inte tänker på. Initiativ som kommer underifrån är ofta i grunden bra. Som volontär kan man få möjlighet att dela med sig av en viss kompetens, men volontärarbete kan också handla om att få ett tillfälle att växa och känna sig behövd, säger hon.

Många nya idéer

Volontärbanken är ett av de ansvar som Ingeborg gick in i, vardagspilgrimsvandringarna kring Brännkyrka församlingshem ett annat. Här har redan en viss förnyelse skett.

– Vi har nu blivit en promenadgrupp som kanske hellre pratar under vandringen än går i tystnad. Vi träffas på torsdagsmorgnar och avslutar tillsammans med öppna förskolan som har öppet när vi kommer tillbaka. Att mötas över generationsgränserna berikar alla!

Ingeborg gillar möten med människor i alla åldrar, och har gott om planer på vad hon kan uträtta framöver. Hon har bland annat nya idéer om pilgrimstanken till vardags och nya verksamheter kring den. Det internationella arbetet brinner hon starkt för. Här vill hon bidra!

Kari Malmström

Porträttet

När Gud kallar måste man lyssna – medan livet rullar på...

Hon är livsbejakande, positiv, nyfiken – en glad upptäckare. Här märks en sprudlande energi som går i par med djup och allvar. Theres Lundberg är sedan ett par år kyrkvård i församlingen. När hon flyttade hit var det ganska givet att hon tog kontakt och började bygga nätverk. För Theres är kyrkan ett självskrivet nav i det där hjulet som kallas livet. Nu läser hon teologi och har sikten inställt på att bli präst. För – Gud kallade ju. Då måste man lyssna.

Theres är 29 år, är född i Stockholm men har flyttat runt en hel del i Sverige. Under den tidiga uppväxten bodde hon i Dalarna ett antal år, under högstadie- och gymnasieåren i Småland. Som 20-åring flyttade hon till Östersund för att plugga till socionom.

– Jag har hoppat runt en del, men jag återvänder alltid till Stockholm. 2008 flyttade jag hit senast.

Theres har en klart positiv laddning. Men hennes utstrålning blir aldrig glättig eller grund. Hon vet att livet också har mörka sidor. Hennes uppväxt, inte minst flyttarna, styrdes av val som vuxna gjorde.

– För mig har det alltid funkade bra att byta miljöer och skolor och så. Jag har nog ganska lätt att anpassa mig, när man flyttar mycket så lär man sig, säger hon.

Stort nätverk

– På det hela taget tycker jag att det har berikat mig. Ibland kan man tänka: "vad är hemma?" – men jag har haft kontinuitet också. Mormor och mina gammelmorföräldrar fanns där alltid. Och även kyrkobyggnader blir ett slags "hem". Kyrkan har varit en trygg punkt, någonstans där jag känner igen mig. Jag vet ju hur det går till i kyrkan! Hur viktigt det här varit förstod jag inte riktigt förrän jag började läsa teologi!

Hon skrattar.

Theres har rötter i Finland på mammas sida och hennes gammelmorföräldrar var aktiva kristna. Som barn var hon ofta där på besök, och kyrkan blev tidigt självklar för henne. Mormor hemma i Stockholm är också kristen, och de brukar gå i kyrkan tillsammans.

Theres gör en klar distinktion mellan religiös och kristen.

För Theres har kyrkan alltid erbjudit kontinuitet i livet – här känner hon sig hemma.

– Många jag känner är religiösa, men alla bekänner sig inte till Jesus, säger hon. Pratar jag med muslimer, judar eller Hare Krishna – då är religiös ett praktiskt ord. För mig innebär det ordet att man har en tro på en gudom, en större makt än man själv. Sedan kan det se olika ut för olika personer.

Några vänner finns kvar från varje plats hon bott på. Dagens sociala medier underlättar kontakten. Theres har ett stort nätverk.

”Kyrkan har varit en trygg punkt, någonstans där jag känner igen mig.”

– Det är häftigt att kunna åka till Öland och hälsa på min gamla barndomskompis och bo i hennes hus – och bara veta att det är okej och att jag är välkommen!

Ett starkt team

Theres och sambon Patrik träffades våren 2011. Redan från början visste de att de skulle behöva leva åtskilda en hel del. Patrik är officer i utlandstjänst och har bland annat haft uppdrag i Nepal och Afghanistan.

– När vi träffades hade han en utlandsmission på gång, allt var redan i rullning, berättar Theres.

Det är klart att det kändes jobbigt, men jag ville välja den här relationen.

Ett uppdrag kan vara i allt från några veckor till två år. När Patrik är borta upprätthålls vardagskontakten via internet: på Skype och med en massa mail. Jobbigt? Javisst, men inte omöjligt.

– Vår styrka som par är att vi blir ett väldigt starkt team, säger Theres.

Det finns en organisation för

fixar vi det? Patrik stöttade till tusen, backade upp *min* dröm.

De jobbar helt enkelt på tillsammans, låt vara ibland på olika kontinenter.

Frågor får svar

Att vilja bli präst – det är inte riktigt vilket yrkesval som helst. För Theres kom insikten stegvis och växte stadigt: hon kände sig kallad.

– Jag kommer ihåg när jag sa tanken högt: "Jag tror att jag vill bli präst" – det var ganska läskigt. Att vara präst är så stort, att "låta något växa

fram" känns så litet i jämförelse.

Men när detta något vuxit sig stort nog kan man inte låta bli att lyssna. Och på den vägen är det.

– Jag har ju alltid gått i kyrkan, alltid haft samtal med präster, inte alltid själavård utan lika ofta teologiska samtal. När jag nu läser, pluggar, får saker berättade för mig, så märker jag hur många frågor som jag ställt mig får svar. Jag behöver den akademiska vägen in, den är viktig för mig.

Theres har som sagt mycket energi. Hon gör det hon vill göra, och trivs väldigt bra med det. Hon tillstår att hon för tillfället pluggar

på 165 procent, vilket onekligen låter mastigt. I synnerhet som hon också tjänstgör som kyrkvård, jobbar extra på gamla jobbet på ett boende för hemlösa när hon hinner, och är volontär i församlingens konfirmandgrupp "Ung i storstad".

– Jag vill få erfarenhet av konfirmandarbete. Även om jag alltid sökt mig till kyrkan har jag aldrig gått in i ungdomsgrupper eller Kyrkans unga där jag botten. Om man flyttar runt mycket kan det vara fullt upp med att få kompisar i skolan, och så var det för mig, säger hon.

Tänk hur livet tar en

Och så älskar hon att resa. 2007 var hon i Asien i nästan ett halvår, delvis för att luffa runt, delvis för att göra praktik inom ramen för sin socionomutbildning.

Hon praktiserade på ett socialt-mediskt center i Vietnam. Barn med funktionshinder, oftast barnhemsbarn, fick möjlighet att komma till centret för behandlingar. Centret drivs av "Christina Noble Foundation", en välgörenhetsorganisation grundad av en irländsk kvinna som vuxit upp under svåra förhållanden och ville göra skillnad.

– De gör mycket för det sociala arbetet i Vietnam, berättar Theres. Det var fantastiskt att jobba där! Men väldigt jobbigt. Det är väldigt sjuka barn där...

Hon längtar tillbaka till Asien. Just då när Theres var i Vietnam slutade volontärsamordnaren för organisationen hon jobbade för, och hon var en av de tilltänkta efterträdarna till jobbet. Det blev inte så, men – tänk om?

– Tänk hur livet tar en. Det här med att bli präst det fanns inte konkret i mitt liv då. Tänk om...?

Att plugga teologi är en sak. För att bli präst måste man bli antagen som prästkandidat av ett stift också. Theres tar inte ut något i förskott, men om nu allt går vägen, tänker hon sig att som färdig präst jobba i Stockholms-trakten i några år. Lära känna arbetet och prova på. Och sedan – utlandskyrkan lockar.

– Jag har en dröm någonstans om att vi skulle hamna i samma land, jag och Patrik. Där var och en får vara just på sin rätta plats och i sin rätta uppgift – och samtidigt får vara tillsammans.

Kari Malmström

Stöd romer som lever i utsatthet

Vill du vara med och ge romer i Rumänien en bättre framtid?

Sedan några veckor tar vi kollekt i onsdagens kvällsmässa i Vårfrukyrkan! Brännkyrka församling vill med dessa kollekter stödja ett projekt inom ramen för Svenska kyrkans internationella arbete (P220).

I byn Roman i regionen Moldova har Humanitarian Foundation for Peace, som drivs av franciskanerorden, startat ett socialt center. De flesta som får stöd av det sociala centret är romer.

Svenska kyrkans internationella arbete och den norska systerorganisationen Kirkens Nödhjelp samverkar med denna partner på plats.

Människor kan och vill för-

FOTO: KIRKENS NÖDHJÄLP

En av franciskaner-bröderna utklädd till tomte under jullovet.

ändra sina liv, men det är inte enkelt när man är utanför samhället och fast i fattigdom.

Genom din gåva kan du bidra till att ge romer i Rumänien en bättre framtid.

Vårt stöd behövs!

Kari Malmström

PROJEKTET I BYN ROMAN INGÅR:

- förskola och skola.
- andra chanser-skola för dem i åldern tio till 30 år som inte gått i skola tidigare.
- ett mål mat om dagen till skolelever.
- hälsovård.
- aktiviteter för barn och unga
- kurser i sömnad för att fler ska få arbete.
- kurser i trädgårdsarbete för att fler ska kunna odla grönsaker.
- arbete för kvinnors och barns rättigheter.
- att ge tillgång till rent vatten och förbättra sanitära förhållanden.
- förhandlingar med myndigheter om bättre boplatser för de 1200 romer i området som blivit tvångsförflyttade och tvingas bo i ladugårdar.

Före detta ladugårdar dit 1200 människor tvångsförflyttats. Svenska kyrkans partners försöker hitta en lösning.

FAKTA En stor grupp romer i Rumänien är inte integrerade i samhället:

- De saknar ofta id-handlingar vilket innebär att de inte räknas som medborgare i landet.
- Många saknar försörjningsmöjligheter.
- De lever i djup fattigdom, har dåliga bostäder eller inga bostäder alls.
- De har sällan tillgång till sjukvård eller skolor.

Om du vill bli medlem i Svenska kyrkan kan du anmäla dig här! Fyll i talongen och skicka eller lämna in till oss.

Du får då en inträdesblankett och ett portofritt svarskuvert hemskickat.

Ja! Jag vill bli medlem i Svenska kyrkan.

För- och efternamn _____

Adress _____

Skicka din anmälan till:

FRISVAR, Brännkyrka Församling Svenska kyrkan, 20485625, 125 20 Älvsjö.

Du kan också skicka e-post till brannkyrka.info@svenskakyrkan.se eller ringa 08-447 11 00.

Som tillhörig i Svenska kyrkan betalar du kyrkoavgift via skattsedel. Avgiften i Brännkyrka församling är 73 öre per beskattad hundralapp (till det kommer en avgift på 3 öre till Stockholms stift).

Vill du veta vad medlemsavgiften går till, gå in på vår hemsida www.brannkyrka.org och se vad vi gör!

Svenska kyrkan
BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

Jag och Gud

Gud vill – också när jag inte vill...

Anders Roos
vik. kyrkoherde

Jag och Gud. Ibland bråkar vi väldigt mycket. Jag vill inte alltid som Gud vill och tvärt om. Det kan hända saker i livet som gör mig ledsen, som får mig att sörja, som gör att jag inte kan eller vill se det som händer. Då bråkar jag med Gud. Tack och lov är jag i gott sällskap. Genom hela mänsklighetens historia har det funnits sådana som jag: Gud, varför?, "Gud, jag vill inte, kan inte!", "Låt mig slippa!".

Mina svar och protester ekar mellan Bibelns blad. När jag bläddrar där och lyssnar till människor som levt före mig känner jag igen mig. Då fylls jag av tacksamhet. Kunde de så får väl också jag. Men så kommer vardagens lunk tillbaka. Allt annat tränger sig på och det är så lätt att glömma – Gud.

"Har du alltid trott på Gud?" – frågan kommer ibland. Nja, jo... på något sätt. Visst har det funnits perioder i livet när Gud verkar avlägsen, ogripbar, för att inte säga obegriplig. Eller stunder då jag vill fly. Så är det för de flesta. I sådana stunder minns jag psalmen "Jag skulle gärna vilja tro...".

Jag träffade Gud redan som barn. Mina föräldrar presenterade oss för varandra. Sedan dess har Gud blivit större och större och större. Ett underbart uttryck: "Gud är större!" – större än varje ord, än varje tanke, än varje aning. Jag hoppas att det ska fortsätta så. Inte att Gud blir mer och mer konstig utan just så – Gud är större!

Under mitt liv har jag mött många människor som inte trott som jag. De kan ha haft andra tolkningar, andra religioner, andra kulturella mönster, andra språk. På något sätt har vi ändå känt igen varandra. Längtan efter Någon som är större. Vi har gett denne Någon olika namn, olika kön, ibland utan kön. Vi har beskrivit olika egenskaper, olika förhållningssätt, olika former av tillbedjan. Ändå är något gemensamt; det är Någon! Större än var och en av oss. Vi har mötts hos mig här i Sverige eller i andra delar av världen, i fina kyrkor eller i eländiga slumlägenheter, i bönhus eller på pubar. Något binder oss samman. Någon som är större.

En gång träffade jag en kvinna högst upp på Sinai berg. Berget där Gud en gång gav sina Ord till oss genom Mose. Hon satt där och bad om fred i världen. Vi samtalade en stund. Konstaterade att med freden var det både si och så, likaså med miljö och med svält och med sjukdomar. När jag började gå ner stod hon kvar och länge, länge ackompanjerades mina steg av hennes sång: Herre, förbarma dig! Kristus förbarma dig! Halleluja! Ingen hopplöshet, ingen uppgivenhet... bara hopp!

Tacksamhet och lovsången fyllde mig. Mina steg var lätta då, tidigt en morgon när solen just gått upp. Världen var vacker, himlen var vacker; och Gud var, just det, Större. Tryggt kunde jag lämna över det som tyngde, det som bekymrade; men också min tacksamhet och lovsång. Jag visste att Gud såg och hörde.

Så vet jag att det händer i vardagen också. Gud ser. Gud hör. Gud vill. Också när jag inte vill – så brottas vi en stund. Våga brottas du också!

BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING STÖDJER:

Riksföreningen - Stoppa Mäns Våld mot Kvinnor

folkhälsoinformation.se

Riksförbundet Narkotikafritt Samhälle

BARNENS RÄTT I SAMHÄLLET

Brännkyrkladet

INFORMATION FRÅN SVENSKA KYRKAN BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING
REDAKTÖR: KARI MALMSTRÖM • ANSVARIG UTGIVARE: ANDERS ROOS
UPPLAGA: 19 500 • TRYCK: V-TAB • DISTRIBUTION: POSTEN

Svenska kyrkan
BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING